

gade Raesed, ja monne Poja - Raesed, ja
mu Perre, weel ollid.

§. 305. Kui nemmad liggimale said E-
giptusse - Ma pole, siis Israeli neljas
Boea Juda, läkkitadi eli Joseppi jure,
tedda palluma, et ta neid lassets juhha-
tada, Koseni - Male (§. 297.); Josep-
teggi sedda, ja lastis Hobbosed panna
omma Tõlla ette, ja läks omma Issa
Israeli wasto Koseni - Male, mis üks
Tük Egiptusse. Kuningriikst olli wasto
Arabia Maad. Se Rõdm olli ütlemat-
ta suur, kui nemmad teine teist seäl essi-
mest forda jälle nähha said; nemmad hak-
kasid teine teise ümber Kaela, ja nutsid
selge Rõmo pärrast, et Jummal neid sed-
da Põwa weel olli lastnud nähha sada,
ja andsid Jummalale Au ja Ritust se eest.
Ja Israel ütles omma Poja Joseppile:
Nüüd tahhan ma hea Melega surra, et

mo

mo Silmad sind on nähha sanud, et sa
alles Ellus ollid!

§. 306. Josep headis neid siis siina
ellama, ja õpetas omma Wendi, kudda
nemmad pididid räkima, kui Kuningas
neid ennese ette lassets kutsuda; nemmad
pididid üttema, et nemmad Karjatsed ollek-
sid omma Ümmeti polest, nenda kui nende
Wannemadgi enne neid; siis jättaks
Kuningas neid senna Rahho sees ja is-
sepännis ellama, ja ei wõttaks neist ked-
dagi omma Teenriks seada, sepärrast et
Karjatsed ühhed alwad Junimesed ollid
Egiptusse - Rahwa Melest, sest nell olli
wägga hea Wilja - Ma, sepärrast ollid
nemmad ennamiist keik Põllo - Mehhed;
agga Kanaani - Maal olli sel Ajal ennamiist
selge Karja - Ma (§. 84.), ja se arwati
keigeüllemaks Mehheks, kel paljo Lojus-
sid ja sured Karjad ollid (§. 158.).

§. 307.